

EUROPSKA
KOMISIJA

Bruxelles, 9.9.2013.
COM(2013) 620 final

2013/0307 (COD)

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o sprječavanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta i upravljanju njima

{SWD(2013) 321 final}

{SWD(2013) 322 final}

{SWD(2013) 323 final}

OBRAZLOŽENJE

1. KONTEKST PRIJEDLOGA

Invazivne strane vrste (ISV) su vrste koje su ljudskim djelovanjem prvo prenesene izvan njihovog prirodnog područja rasprostranjenosti preko ekoloških barijera, a potom preživljavaju, razmnožavaju se i šire te negativno utječu na ekologiju svoje nove lokacije i izazivaju ozbiljne gospodarske i socijalne posljedice. Procijenjeno je da se od preko 12 000 stranih vrsta koje su prisutne u europskom okolišu 10-15% razmnožilo i proširilo nanoseći štetu okolišu, gospodarstvu i društvu.

Invazivne strane vrste značajno utječu na biološku raznolikost. One su jedan od glavnih i sve većih uzroka gubitka biološke raznolikosti i izumiranja vrsta. Što se tiče socijalnih i gospodarskih učinaka, invazivne strane vrste mogu biti prijenosnici bolesti ili izravno izazivati zdravstvene probleme (npr. astmu, dermatitis i alergije). Mogu, između ostalog, nanijeti i štetu objektima infrastrukture i rekreacijskim objektima, ugroziti šumarstvo ili izazvati gubitke u poljoprivredi. Procjenjuje se da troškovi koje invazivne strane vrste nanose Uniji iznose najmanje 12 milijardi EUR godišnje, a troškovi šteta nastavljaju rasti.

Strategijom o biološkoj raznolikosti do 2020. Unija se obvezala zaustaviti gubitak biološke raznolikosti do 2020., u skladu s međunarodnim obvezama koje su preuzele stranke Konvencije o biološkoj raznolikosti 2010. u Nagoyi, u Japanu. I doista, problem invazivnih stranih vrsta nije ograničen samo na Europu, već je prisutan u cijelom svijetu. Za razliku od nekih njezinih trgovinskih partnera, Europska unija trenutačno nema sveobuhvatan okvir za suočavanje s prijetnjama koje predstavljaju invazivne strane vrste.

Regulatorni okvir

Trenutačno ne postoji okvir EU-a kojim bi se problem invazivnih stranih vrsta riješio na sveobuhvatan način. Zakonodavstvom EU-a obuhvaćeno je tek nekoliko invazivnih stranih vrsta. Uzročnici bolesti i štetnici koji napadaju životinje i biljke te njihove proizvode obuhvaćeni su režimom zdravlja životinja (različite uredbe i direktive) i režimom zdravlja bilja (2000/29/EZ). Uredbom o trgovini divljim vrstama (338/97) ograničuje se uvoz ugroženih vrsta, uključujući uvoz sedam invazivnih stranih vrsta. Uredbom o korištenju stranih i lokalno neprisutnih vrsta u akvakulturi (708/2007) obuhvaćeno je puštanje stranih vrsta za potrebe akvakulture. Uredbe o sredstvima za zaštitu bilja (1107/2009) i o biocidnim proizvodima (528/2012) obuhvaćaju namjerno puštanje mikroorganizama kao sredstava za zaštitu bilja odnosno biocida. Konačno, Direktivom o pticama (2009/147/EZ) i Direktivom o staništima (92/43/EEZ), Okvirnom direktivom o vodama (2000/60/EZ) i Okvirnom direktivom o morskoj strategiji (2008/56/EZ) zahtijeva se ponovna uspostava ekoloških uvjeta te upućuje na to da je potrebno uzeti u obzir invazivne strane vrste. Unatoč tomu, većina invazivnih stranih vrsta nije obuhvaćena postojećim mjerama Unije.

Države članice poduzimaju izvjestan broj mjera za rješavanje problema povezanih s invazivnim stranim vrstama, ali te su mjere uglavnom reaktivne i cilj im je smanjiti već nastalu štetu ne pridajući dostatnu pozornost sprječavanju novih prijetnji ili njihovom otkrivanju i rješavanju. Naponi su rascjepkani, sa znatnim prazninama u pokrivenosti vrsta i često su loše usklađeni. Invazivne strane vrste ne poštuju granice i mogu se lako širiti iz jedne države članice u drugu. Mjere koje se poduzimaju na nacionalnoj razini stoga neće biti dostatne da zaštite Uniju od opasnosti koju predstavljaju određene invazivne strane vrste. Osim toga, takav rascjepkani pristup može dovesti do toga da mjere koje se poduzimaju u jednoj državi članici budu ugrožene zbog nedostatka djelovanja u susjednim državama članicama. Nadalje, različita ograničenja trgovine invazivnim stranim vrstama među državama članicama veoma su neučinkovita, jer se vrste mogu lako prenositi ili širiti preko

granica širom Unije. Osim toga, takve diferencirane zabrane ometaju slobodno kretanje roba na unutarnjem tržištu i narušavaju jednaka pravila igre za sektore koji upotrebljavaju strane vrste ili koji njima trguju.

Analiza problema

Postoje dva kanala kojima se invazivne strane vrste unose u Uniju: 1. neke su strane vrste poželjne i namjerno se unose u Uniju (npr. zbog komercijalnih interesa, u ukrasne svrhe, kao kućni ljubimci, u svrhu biološke kontrole); 2. neke se strane vrste unose nenamjerno kao kontaminanti u robi (trgovina drugim proizvodima), kao „autostoperi” ili „slijepi putnici” u vektorima prijenosa, ili ih mogu nehotice prenijeti putnici. Neke invazivne strane vrste mogu putovati i prometnim infrastrukturama (npr. kanalom Dunav-Majna).

Invazivne strane vrste utječu na **poduzeća, građane, javna tijela i okoliš**. Posebno u slučaju **malih poduzeća i mikropoduzeća**, invazivne strane vrste često utječu na primarne proizvođače u poljoprivredi, stočarstvu, ribarstvu, akvakulturi i šumarstvu, koji zbog toga trpe značajne gospodarske štete. Često su ugrožena i poduzeća povezana s turizmom i rekreacijskim aktivnostima, koja se oslanjaju na netaknute krajobrazne, čiste vodne cjeline i zdrave ekosustave. Međutim, ostala mala poduzeća i mikropoduzeća, npr. trgovci kućnim ljubimcima i hortikulturnim vrstama, imaju koristi od invazivnih stranih vrsta jer su usredotočeni uglavnom na trgovinu stranim vrstama. Invazivne strane vrste utječu i na **društvo u cjelini**, uzrokujući gubitak biološke raznolikosti i ugrožavajući sposobnost ekosustava da pružaju usluge ekosustava. Osim toga, mogu prenositi bolesti, nanositi štetu imovini i ugrožavati kulturno nasljeđe.

Sve su države članice suočene s problemima koje uzrokuju invazivne strane vrste. Dok neke invazivne strane vrste pogađaju većinu država članica, druge predstavljaju problem samo u određenim regijama ili u određenim ekološkim ili klimatskim uvjetima. Ipak, sve države članice na svom državnom području imaju invazivne strane vrste. Utjecaji invazivnih stranih vrsta relevantni su za cijelu Uniju i sve će države članice biti zbog njih jednako ugrožene, premda u različitim vremenima i od strane različitih vrsta. Usklađeno djelovanje za rješavanje problema invazivnih stranih vrsta bilo bi dakle od koristi za sve države članice, ali ono jasno zahtijeva i napore od svih njih.

Ako se ne poduzmu nikakve mjere za rješavanje problema, stanje će se pogoršati zbog naseljavanja novih invazivnih stranih vrsta i daljnjeg širenja onih koje su već naseljene. To će dovesti do povećanja troškova šteta i troškova upravljanja.

Ciljevi prijedloga

Cilj je ovog prijedloga riješiti gore istaknute probleme, i to uspostavom okvira za djelovanje u svrhu sprječavanja, smanjivanja i ublažavanja štetnih učinaka invazivnih stranih vrsta na biološku raznolikost i usluge ekosustava. Nadalje, njime će se nastojati ograničiti socijalne i gospodarske štete. To će se postići mjerama za osiguranje usklađenog djelovanja, usmjeravanjem sredstava na prioritetne vrste i na povećanje preventivnih mjera, u skladu s pristupom utvrđenim Konvencijom o biološkoj raznolikosti i u skladu s Unijinim režimom zdravlja bilja i zdravlja životinja. U praktičnom smislu, ovim se prijedlogom ti ciljevi nastoje ostvariti kroz mjere koje obuhvaćaju namjerno unošenje invazivnih stranih vrsta u Uniju i njihovo namjerno puštanje u okoliš, nenamjerno unošenje i puštanje invazivnih stranih vrsta, potrebu uspostave sustava ranog uzbunjivanja i brzog reagiranja te potrebu upravljanja širenjem invazivnim stranim vrstama u Uniji.

2. REZULTATI SAVJETOVANJA SA ZAINTERESIRANIM STRANAMA I OCJENE UTJECAJA

Postupak savjetovanja

Europska je komisija 2008. objavila Komunikaciju „Razvoj strategije EU-a za invazivne vrste (2008)” u kojoj se argumentira potreba rješavanja problema invazivnih stranih vrsta. Komunikacijom iz 2010. pod naslovom „Naše životno osiguranje, naš prirodni kapital: strategija biološke raznolikosti EU-a do 2020.” predlaže se djelovanje u pogledu invazivnih stranih vrsta. Prije i nakon tih komunikacija održana su temeljita savjetovanja.

Između 2008. i 2012. održan je niz rundi intenzivnih savjetovanja s dionicima u kojima je sudjelovao cijeli spektar zainteresiranih stranaka, od organizacija za očuvanje prirode do subjekata iz privatnog sektora, uključujući organizacije koje su predstavljale mala i srednja poduzeća (MSP) čije se poslovanje temelji na stranim vrstama. Javno savjetovanje putem interneta održano je 2008. te potom 2012. Radna skupina sastavljena od predstavnika odjela Komisije, država članica, dionika i akademskog osoblja sastala se 2008. i donijela dokument za raspravu¹ u kojem su iznesene najnovije informacije i sažeta mišljenja o ključnim pitanjima. Ta se radna skupina ponovo sastala i preustrojila u tri radne skupine 2010. – 2011., koje su sastavile moguće strateške opcije za sprječavanje, rano upozoravanje/brzo reagiranje i upravljanje naseljenim vrstama. Konačno, u rujnu 2010. održan je sastanak za savjetovanje s dionicima.

Rad Komisije u vezi s invazivnim stranim vrstama podupire nekoliko vanjskih studija i istraživanja². Nadalje, sve analize navedene u procjeni utjecaja temeljile su se na znanstveno pouzdanim podacima dobivenima uglavnom iz stručno pregledanih znanstvenih članaka. Podatke o troškovima šteta, širenju vrsta i troškovima mjera koje se provode također su dostavile ili provjerile države članice. Uloženi su posebni naponi da se izravno kontaktiraju dionici uključeni u ovaj problem, uključujući sektore na koje bi uvođenje mjera za rješavanje problema invazivnih stranih vrsta moglo imati negativan utjecaj. Konačno, doprinos analizi dali su i vrhunski svjetski stručnjaci za invazivne strane vrste unutar i izvan Unije.

Ocjena utjecaja

Utvrđene su različite mogućnosti rješavanja problema invazivnih stranih vrsta, a posebno mogućnosti rješavanja svih utvrđenih aspekata problema, ali uz različitu razinu ambicioznosti.

Na temelju povratnih informacija dobivenih tijekom savjetovanja, za svaki operativni cilj utvrđen analizom problema određen je izvjestan broj razina ambicioznosti i intervencije, što je rezultiralo različitim dodatnim mogućnostima za izradu zakonodavnog instrumenta. Na temelju početnog pregleda odbačene su dodatne mogućnosti koje nisu izvedive ili nisu učinkovite kao ostale. Za svaku je utvrđenu mogućnost sustavno obrađen svaki operativni cilj i predložene su praktične mjere za rješavanje problema invazivnih stranih vrsta.

Osim polazne mogućnosti (mogućnost 0), kojom bi se održao *status quo*, utvrđene su sljedeće mogućnosti:

Mogućnost 1. — Jačanje suradnje i podupiranje dobrovoljnog djelovanja: Ovo bi uključivalo razvoj smjernica, sektorskih pravila postupanja te ostalih kampanja za podizanje svijesti i obrazovanje. Ovom bi se mogućnošću također nastojalo poticati suradnju među državama članicama u uspostavi sustava ranog uzbunjivanja i brzog reagiranja. Komisija bi mogla promicati postojeće inicijative u ovom području putem komunikacijskih kampanja.

¹ http://www.acceptance.ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/docs/ias_discussion_paper.pdf.

² Sve su studije dostupne na stranici http://ec.europa.eu/environment/nature/invasivealien/index_en.htm.

Mogućnost 2.1. — Temeljni zakonodavni instrument: Ovo uključuje niz pravnih obveza zabrane uvoza, držanja, prodaje, kupovine i razmjene određenih invazivnih stranih vrsta uvrštenih na popis invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju. Dodatne bi obveze bile povezane s puštanjem u okoliš invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju, brzim reagiranjem u slučaju novonaseljenih invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju te upravljanjem široko rasprostranjenim invazivnim stranim vrstama koje su značajne za Uniju.

Mogućnost 2.2. — Temeljni zakonodavni instrument + dozvole za puštanje invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u državi članici: U pogledu puštanja u okoliš, ova bi mogućnost prelazila okvire popisa invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju time što bi se zahtijevale dozvole za invazivne strane vrste za koje države članice smatraju da izazivaju zabrinutost.

Mogućnost 2.3. — Temeljni zakonodavni instrument + stroga opća zabrana puštanja stranih vrsta, osim ako se utvrdi da su sigurne: U pogledu puštanja u okoliš, ova bi mogućnost prelazila okvire popisa invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju time što bi se zabranjivalo puštanje svih stranih vrsta, osim ako su uvrštene na Unijin popis stranih vrsta odobrenih za puštanje.

Mogućnost 2.4. — Temeljni zakonodavni instrument + obveza brzog iskorjenjivanja novonaseljenih invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju: U okviru ove mogućnosti, kada je riječ o brzom reagiranju, države članice ne bi imale izbor nego obvezu brzo iskorijeniti svaku novonaseljenu invazivnu stranu vrstu koja izaziva zabrinutost u Uniji te razmjenjivati informacije. Odstupanja su moguća, ako ih odobri Komisija.

Zadržana je mogućnost 2.4., koja služi kao podloga ovom prijedlogu.

3. PRAVNI ELEMENTI PRIJEDLOGA

Pravna osnova

Pravna je osnova ovog prijedloga članak 192. stavak 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, kojim se provode ciljevi EU-a u pogledu očuvanja, zaštite i poboljšanja kvalitete okoliša, zaštite zdravlja ljudi, osiguranja razboritog i racionalnog korištenja prirodnih bogatstava i promicanja mjera za rješavanje regionalnih, odnosno svjetskih problema okoliša.

Supsidijarnost

Potrebno je djelovati na razini Unije, jer su problemi povezani s invazivnim stranim vrstama sve veći i po svojoj su prirodi prekogranični. Zbog nedostatka djelovanja na razini Unije, države članice uvode mjere za rješavanje problema na nacionalnoj razini. Ulažu sredstva i napore za iskorjenjivanje štetnih invazivnih stranih vrsta, ali ti naponi mogu biti ugroženi zbog nedostatka djelovanja u susjednoj državi članici u kojoj su dotične vrste također prisutne. Isto tako, ne postoji usklađeno djelovanje na razini Unije kojim bi se osiguralo da kada invazivne strane vrste prvi put uđu u Uniju države članice poduzmu hitne mjere u korist drugih država članica koje još nisu pogođene. Nadalje, mora se uzeti u obzir zaštita unutarnjeg tržišta i slobodni promet robe. Usklađeni će pristup osigurati pravnu jasnoću i jednaka pravila igre za one sektore koji upotrebljavaju strane vrste ili njima trguju, a istodobno će se izbjeći rascjepkanost unutarnjeg tržišta zbog različitih ograničenja trgovine invazivnim stranim vrstama među državama članicama.

Trenutačna su nastojanja veoma rascjepkana i nedosljedna te ostavljaju značajne praznine u politikama. To dovodi do neučinkovitosti i ne rješava problem invazivnih stranih vrsta. Bit će potrebne različite vrste mjera na razini Unije i nacionalnoj, regionalnoj te lokalnoj razini, u

skladu s načelom supsidijarnosti. Međutim, usklađeni pristup na razini Unije povećat će učinkovitost tih mjera.

Vodeća načela

U ovom se prijedlogu iznose mjere koje se temelje na sljedećim vodećim načelima:

Određivanje prioriteta — U EU postoji više od 12 000 stranih vrsta, od kojih 10 do 15 % uzrokuju štetu (što znači 1 200 do 1 800 invazivnih stranih vrsta), a nove vrste neprestano dolaze. Postoje velike mogućnosti za prioritetan i razmjeran pristup koji se temelji na postojećim naporima te povećava učinkovitost i djelotvornost trenutačnih mjera.

Preusmjeravanje prema prevenciji — Prevencija je međunarodno priznata kao najučinkovitiji način izbjegavanja problema invazivnih stranih vrsta. Mjere koje se usredotočuju na prevenciju trebaju biti popraćene učinkovitim sustavom ranog uzbunjivanja kako bi se moglo brzo djelovati u pogledu vrsta na koje se nije moglo djelovati preventivnim mjerama.

Oslanjanje na postojeće sustave — U Uniji se već obavlja koristan posao, kako na nacionalnoj razini tako i na razini Unije. Ovim se prijedlogom nastoji u najvećoj mogućoj mjeri povećati učinkovitost sustava i u cijelosti iskoristiti ono što već postoji.

Postupan i stupnjevit pristup — Državama članicama potrebni su pravna sigurnost i jamstva u pogledu opsega i troškova mjera za koje se očekuje da će ih poduzimati. Ovaj prijedlog stoga uključuje određivanje prioriteta invazivnih stranih vrsta na temelju veoma strogih kriterija uvrštavanja na popis, kao i početno ograničenje broja prioriteta vrsta na 3 % najvažnijih vrsta od oko 1 500 invazivnih stranih vrsta koliko ih postoji u Europi. Nadalje, klauzula o preispitivanju omogućit će postupni razvoj sustava na temelju stečenog iskustva. Popis vrsta koje su značajne za Uniju moći će se proširiti tek nakon tog preispitivanja.

Struktura prijedloga

Poglavlje I. — Opće odredbe. U ovom se odjeljku navode predmet, područje primjene i temeljne obveze prijedloga. Njime se također predviđaju mehanizmi određivanja prioriteta invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju kako bi se sredstva Unije mogla raspodijeliti prema prioritetima na temelju procjene rizika i znanstvenih dokaza.

Poglavlje II. — Prevencija. U ovom se odjeljku navode mjere potrebne za sprječavanje unošenja invazivnih stranih vrsta u Uniju i unošenja ili puštanja invazivnih stranih vrsta u okoliš.

Poglavlje III. — Rano otkrivanje i brzo iskorjenjivanje. U ovom se odjeljku navode sredstva koja osiguravaju da se invazivne strane vrste koje su značajne za Uniju mogu rano otkriti u okolišu i na granicama Unije te se opisuju mjere koje treba poduzeti kad se te invazivne strane vrste otkriju.

Poglavlje IV. — Upravljanje široko rasprostranjenim invazivnim stranim vrstama. U ovom se odjeljku navode obveze potrebne za rješavanje problema invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju i već su prisutne u Uniji ili novih vrsta koje su izbjegle preventivne mjere i mjere ranog otkrivanja te su se uspjele široko rasprostraniti.

Poglavlje V. — Završne odredbe. U ovom se odjeljku navode obveze izvješćivanja i pravna sredstva potrebna za osiguranje provedbe, izvršenja i revizije predloženih mjera.

4. UTJECAJ NA PRORAČUN

Postojat će samo ograničene financijske implikacije koje će se financirati u okviru naslova 5. Višegodišnjeg financijskog okvira 2014. – 2020. za Odbor iz članka 22. Pogledati priloženu ocjenu financijskih posljedica.

Prijedlog

UREDBE EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

o sprječavanju unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta i upravljanju njima

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 192. stavak 1.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora³

uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija⁴,

u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

- (1) Pojava stranih vrsta na novim lokacijama, bilo da je riječ o životinjama, biljkama, gljivama ili mikroorganizmima, nije uvijek razlog za zabrinutost. Međutim, značajna podskupina stranih vrsta može postati invazivna i imati ozbiljne štetne učinke na biološku raznolikost i usluge ekosustava, kao i druge gospodarske i socijalne učinke, koje bi trebalo sprječavati. Oko 12 000 vrsta u okolišu u Uniji i drugim europskim zemljama strane su vrste, a procjenjuje se da je otprilike 10 do 15 % njih invazivno.
- (2) Invazivne strane vrste predstavljaju jednu od glavnih prijetnji biološkoj raznolikosti i uslugama ekosustava, posebno u ekosustavima koji su zemljopisno i evolucijski izolirani, kao što su mali otoci, a rizici koje takve vrste predstavljaju mogu biti veći zbog povećanja globalne trgovine, prijevoza, turizma i klimatskih promjena.
- (3) Invazivne strane vrste mogu na različite načine ugrožavati biološku raznolikost i usluge ekosustava, na primjer mogu ozbiljno utjecati na autohtone vrste te strukturu i funkciju ekosustava mijenjanjem staništa, predacijom, kompeticijom, prijenosom bolesti, zamjenjivanjem autohtonih vrsta u značajnom dijelu područja rasprostranjenosti i genetskim učincima putem hibridizacije. Nadalje, invazivne strane vrste mogu također imati značajan negativni učinak na zdravlje ljudi i gospodarstvo. Samo živi primjerci, ili dijelovi koji se mogu razmnožavati,

³ Upućivanje na SL

⁴ Upućivanje na SL

predstavljaju prijetnju biološkoj raznolikosti i uslugama ekosustava, zdravlju ljudi ili gospodarstvu.

- (4) Uniju, kao stranku Konvencije o biološkoj raznolikosti, koja je odobrena Odlukom Vijeća 93/626/EEZ⁵, obvezuju odredbe članka 8. točke (h) te Konvencije, prema kojima će stranke, koliko god je to moguće i primjereno, „spriječiti uvođenje te kontrolirati ili iskorijeniti one strane vrste koje ugrožavaju ekosustave, staništa ili vrste”.
- (5) Unija, kao stranka Konvencije o zaštiti europskih divljih vrsta i prirodnih staništa (Bernska konvencija), koja je odobrena Odlukom Vijeća 82/72/EEZ⁶, obvezala se poduzimati sve primjerene mjere u svrhu osiguravanja zaštite staništa divljih vrsta flore i faune.
- (6) Kako bi se pružila potpora ostvarenju ciljeva Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica⁷, Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje faune i flore⁸, Direktive 2008/56/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o uspostavljanju okvira za djelovanje Zajednice u području politike morskog okoliša (Okvirna direktiva o pomorskoj strategiji)⁹ i Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike¹⁰, primarni cilj ove Uredbe trebao bi biti sprječavanje, smanjenje na najmanju mjeru i ublažavanje štetnih utjecaja invazivnih stranih vrsta na biološku raznolikost i usluge ekosustava, kao i smanjenje njihovih gospodarskih i socijalnih učinaka.
- (7) Neke vrste prirodno migriraju kao odgovor na promjene u okolišu. One se stoga ne bi trebale smatrati stranim vrstama u njihovom novom okolišu te su stoga isključene iz područja primjene novih pravila o invazivnim stranim vrstama.
- (8) Na razini Unije, prijedlog nove Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća o zdravlju životinja¹¹ uključuje odredbe o bolestima životinja, novom Uredbom Europskog parlamenta i Vijeća o zaštitnim mjerama protiv štetnika bilja¹² predviđaju se pravila u pogledu štetnika bilja, a Direktivom 2001/18/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. ožujka 2001. o namjernom uvođenju u okoliš genetski modificiranih organizama i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/220/EEZ¹³ utvrđuje se režim koji se primjenjuje na genetski modificirane organizme. Stoga bi nova pravila o invazivnim stranim vrstama trebala biti u skladu s tim aktima Unije i ne bi se smjela preklapati s njima te se ne primjenjuju na organizme obuhvaćene tim aktima.

⁵ SL L 309, 13.12.1993., str. 1.

⁶ SL L 38, 10.2.1982., str. 1.

⁷ SL L 20, 26.1.2010., str. 7.

⁸ SL L 206, 22.7.1992., str. 7.

⁹ SL L 164, 25.6.2008., str. 19.

¹⁰ SL L 327, 22.12.2000., str. 1.

¹¹ COM(2013) 260 završna verzija

¹² COM(2013) 267 završna verzija

¹³ SL L 106, 17.4.2001., str. 1.

- (9) Uredbom Vijeća (EZ) br. 708/2007 od 11. lipnja 2007. o korištenju stranih i lokalno neprisutnih vrsta u akvakulturi¹⁴, Uredbom (EU) br. 528/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o stavljanju na raspolaganje na tržištu i uporabi biocidnih proizvoda¹⁵ i Uredbom (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage Direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ¹⁶ predviđaju se pravila u pogledu odobravanja uporabe određenih stranih vrsta za posebne potrebe. U trenutku stupanja na snagu tih novih pravila uporaba određenih vrsta već je bila odobrena u skladu s navedenim režimima budući da te vrste ne predstavljaju neprihvatljiv rizik za okoliš, zdravlje ljudi i gospodarstvo. Kako bi se osigurao usklađen pravni okvir, te bi vrste stoga trebalo isključiti iz novih pravila.
- (10) Budući da su invazivne strane vrste brojne, važno je osigurati da se prednost daje rješavanju problema povezanih s onom podskupinom invazivnih stranih vrsta za koje se smatra da su značajne za Uniju. Trebalo bi stoga sastaviti popis invazivnih stranih vrsta za koje se smatra da su značajne za Uniju. Trebalo bi smatrati da invazivna strana vrsta izaziva zabrinutost u Uniji, ako je šteta koju ona nanosi u pogođenoj državi članici toliko velika da opravdava donošenje namjenskih mjera čije područje primjene obuhvaća cijelu Uniju, uključujući države članice koje još nisu ugrožene ili za koje čak postoji mala vjerojatnost da će biti ugrožene. Kako bi se osiguralo da podskupina invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju ostane razmjerna, popis bi trebalo sastaviti u skladu s postupnim i stupnjevitim pristupom koji uključuje početno ograničavanje broja invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju na 3 % najvažnijih vrsta od nekih 1 500 invazivnih stranih vrsta koliko ih je prisutno u Europi i trebao bi biti usredotočen na one vrste koje izazivaju ili bi mogle izazvati značajnu gospodarsku štetu, uključujući i onu koja nastaje zbog gubitka biološke raznolikosti.
- (11) Kriteriji za uvrštenje na popis invazivnih stranih vrsta za koje se smatra da su značajne za Uniju glavni su instrument za primjenu tih novih pravila. Komisija će učiniti sve što je u njezinoj moći da u roku od godinu dana od stupanja na snagu ovog propisa dostavi Odboru popis sastavljen na temelju tih kriterija. Kriteriji bi trebali uključivati procjenu rizika u skladu s primjenjivim odredbama sporazuma Svjetske trgovinske organizacije o ograničavanju trgovine vrstama.
- (12) Kako bi se osigurala sukladnost s pravilima Svjetske trgovinske organizacije i usklađena primjena tih novih pravila, trebalo bi utvrditi zajedničke kriterije za procjenu rizika. Ti bi se kriteriji trebali prema potrebi temeljiti na postojećim nacionalnim i međunarodnim normama te bi trebali obuhvaćati različite aspekte značajki vrsta, rizik i način njihovog ulaska u Uniju, negativne gospodarske i socijalne učinke vrsta i njihove negativne učinke na biološku raznolikost, potencijalnu korist od njihove uporabe te troškove mjera za ublažavanje negativnih učinaka, kao i kvantificiranu procjenu troškova šteta nanesenih

¹⁴ SL L 168, 28.6.2007., str.1.

¹⁵ SL L 167, 27.6.2012., str. 1.

¹⁶ SL L 309, 24.11.2009., str. 1.

okolišu, gospodarstvu i društvu na razini Unije, u kojoj će biti prikazana njihova važnost za Uniju, kako bi se dodatno opravdalo djelovanje. Kako bi se sustav razvio postupno i na temelju stečenog iskustva, sveukupni bi pristup trebalo ocijeniti nakon pet godina.

- (13) Neke su invazivne alohtone životinje uvrštene u Prilog B Uredbi Vijeća (EZ) br. 338/97 od 9. prosinca 1996. o zaštiti vrsta divlje faune i flore uređenjem trgovine njima¹⁷ te je njihov uvoz u Uniju zabranjen jer je utvrđen njihov invazivni karakter i njihovo unošenje u Uniju negativno utječe na autohtone vrste. Te su vrste: *Callosciurus erythraeus*, *Sciurus carolinensis*, *Oxyura jamaicensis*, *Lithobates (Rana) catesbeianus*, *Sciurus niger*, *Chrysemys picta*, *Trachemys scripta elegans*. Kako bi se osigurao koherentan pravni okvir i usklađena pravila o invazivnim stranim vrstama na razini Unije, te bi invazivne alohtone životinje trebale biti prioritarno uvrštene na popis invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju.
- (14) U ekološkom smislu, prevencija je općenito poželjnija i učinkovitija od reaktivnog djelovanja i trebalo bi joj davati prednost, a s obzirom na to da se nove vrste mogu neprestano unositi u Uniju i da se prisutne strane vrste šire i proširuju područje svoje rasprostranjenosti, potrebno je osigurati da se popis invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju neprestano revidira i ažurira.
- (15) Neke vrste koje su invazivne u Uniji mogu biti autohtone u nekim najudaljenijim regijama Unije i obratno. U Komisijinoj Komunikaciji „Najudaljenije regije: prednost Europe”¹⁸ utvrđeno je da izuzetna biološka raznolikost u najudaljenijim regijama zahtijeva razvoj i provedbu mjera za sprječavanje i upravljanje invazivnim stranim vrstama u tim regijama kako su definirane Ugovorom o funkcioniranju Europske unije uzimajući u obzir odluke Europskog vijeća 2010/718/EU od 29. listopada 2010. o izmjeni statusa otoka Saint-Barthélemy u odnosu na Europsku uniju¹⁹ i 2012/419/EU od 11. srpnja 2012. o izmjeni statusa Mayotta u odnosu na Europsku uniju²⁰. Stoga bi se sve odredbe tih novih pravila trebale primjenjivati na najudaljenije regije Unije, osim odredaba koje se odnose na invazivne strane vrste koje su značajne za Uniju, ali koje su autohtone u tim regijama. Osim toga, kako bi se omogućila potrebna zaštita biološke raznolikosti u tim regijama, potrebno je da dotične države članice sastave, kao dodatak popisu invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju, posebne popise invazivnih stranih vrsta za svoje najudaljenije regije na koje bi se trebala primjenjivati ta nova pravila.
- (16) Rizici i zabrinutost povezani s invazivnim stranim vrstama predstavljaju transnacionalni problem koji pogađa cijelu Uniju. Stoga je bitno na razini Unije uvesti zabranu namjernog unošenja u Uniju, razmnožavanja, uzgoja, prijevoza, kupnje, prodaje, uporabe, razmjene, držanja i puštanja invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju, kako bi se osiguralo usklađeno djelovanje u cijeloj

¹⁷ SL L 61, 3.3.1997., str. 1.

¹⁸ COM (2008)642 konačno.

¹⁹ SL L 325, 9.12.2010., str. 4.

²⁰ SL L 204, 31.7.2012., str. 131.

Uniji i time izbjegli poremećaji na unutarnjem tržištu te spriječile situacije u kojima su mjere koje se poduzimaju u jednoj državi članici ugrožene zbog nepoduzimanja mjera u drugoj državi članici.

- (17) Kako bi se omogućila znanstvena istraživanja i *ex-situ* očuvanje, potrebno je predvidjeti posebna pravila za invazivne strane vrste koje su značajne za Uniju, a obuhvaćene su tim aktivnostima. Te bi se aktivnosti trebale provoditi u zatvorenim objektima u kojima se organizmi drže u zatvorenom sustavu i poduzimaju se sve potrebne mjere za sprječavanje bijega ili nezakonitog puštanja invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju.
- (18) Mogu postojati slučajevi kada se strane vrste koje još nisu priznate kao invazivne strane vrste koje su značajne za Uniju pojave na granicama Unije ili otkriju na području Unije. Državama članicama trebalo bi dati mogućnost donošenja određenih hitnih mjera na temelju raspoloživih znanstvenih dokaza. Te bi hitne mjere omogućile neposredno djelovanje protiv vrsta koje mogu predstavljati rizike povezane s njihovim unošenjem, naseljavanjem ili širenjem u tim državama, dok države članice budu ocjenjivale stvarne rizike koje te vrste predstavljaju, u skladu s primjenjivim odredbama sporazuma Svjetske trgovinske organizacije, posebno s ciljem priznavanja tih vrsta kao invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju. Nacionalne hitne mjere potrebno je povezati s mogućnošću donošenja hitnih mjera na razini Unije kako bi se poštovale odredbe sporazuma Svjetske trgovinske organizacije. Nadalje, hitne mjere na razini Unije pružile bi Uniji mehanizam za brzo djelovanje u slučaju prisutnosti ili neposredne opasnosti od ulaska novih invazivnih stranih vrsta u skladu s načelom opreznog pristupa.
- (19) Države članice trebale bi moći donijeti strože mjere za rješavanje problema invazivnih stranih vrsta te poduzimati mjere proaktivno u pogledu svake vrste koja nije uvrštena na popis invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju. Kako bi se prihvatilo proaktivnije stajalište u pogledu vrsta koje nisu na popisu, trebalo bi propisati da bi za puštanje u okoliš invazivnih stranih vrsta koje nisu na popisu invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju, ali za koje države članice imaju dokaze da predstavljaju opasnost, trebalo izdati odobrenje za njihovo puštanje. Uredbom (EZ) br. 708/2007 već su utvrđena detaljna pravila za odobrenje uporabe stranih vrsta u akvakulturi te bi ih u ovom kontekstu države članice trebale uzeti u obzir.
- (20) Veliki se dio invazivnih stranih vrsta unosi u Uniju nenamjerno. Stoga je od ključne važnosti kontrolirati putove nenamjernog unosa. Djelovanje u ovom području trebalo bi biti postupno, s obzirom na to da u tom području postoji relativno ograničeno iskustvo. Djelovanje bi trebalo uključivati dobrovoljne mjere, poput mjera predloženih u Smjernicama za suzbijanje i kontrolu obraštanja brodova koje je izdala Međunarodna pomorska organizacija, kao i obvezne mjere te bi se trebalo temeljiti na iskustvu stečenom u Uniji i državama članicama u kontroli određenih putova, uključujući mjere utvrđene putem Međunarodne konvencije za kontrolu i upravljanje brodskim balastnim vodama i sedimentima.

- (21) Kako bi se razvila odgovarajuća baza znanja za rješavanje problema koje uzrokuju invazivne strane vrste, važno je da države članice istražuju, prate i nadziru takve vrste. Budući da su sustavi nadzora najprimjerenije sredstvo za rano otkrivanje novih invazivnih stranih vrsta i za utvrđivanje rasprostranjenosti već naseljenih vrsta, trebali bi uključivati ciljana i opća istraživanja i u njima bi trebali sudjelovati različiti sektori i zainteresirane strane, uključujući lokalne zajednice. Sustavi nadzora trebali bi podrazumijevati stalno praćenje svake nove invazivne strane vrste bilo gdje u Uniji. Radi učinkovitosti i isplativosti, trebalo bi primjenjivati postojeće sustave graničnih kontrola, nadzora i praćenja, koji su već utvrđeni zakonodavstvom Unije, posebno one utvrđene Direktivama 2009/147/EZ, 92/43/EEZ, 2008/56/EZ i 2000/60/EZ.
- (22) Trebale bi se provoditi službene kontrole životinja i bilja kako bi se spriječilo namjerno unošenje invazivnih stranih vrsta. Žive bi se životinje i biljke trebale unositi u Uniju preko graničnih kontrolnih točaka koje su odredile države članice u skladu s Uredbom (EU) br. XXX/XXXX [o službenim kontrolama COM(2013)265]. Kako bi se povećala učinkovitost i izbjeglo stvaranje paralelnih sustava graničnih kontrola, na prvoj ulaznoj graničnoj kontrolnoj točki trebalo bi se također provjeravati spadaju li predmetne vrste u invazivne strane vrste koje su značajne za Uniju. Životinje i biljke koje nisu obuhvaćene područjem primjene Uredbe (EU) br. XXX/XXXX [o službenim kontrolama COM(2013)265] ili koje su izuzete iz službenih kontrola na graničnim kontrolnim točkama unose se na carinsko područje Zajednice preko ostalih ulaznih točaka i podliježu pregledima na tim točkama.
- (23) Nakon unošenja invazivne strane vrste, mjere ranog otkrivanja i brzog iskorjenjivanja od ključne su važnosti za sprječavanje njezinog naseljavanja i širenja. Često je najučinkovitiji i troškovno najisplativiji odgovor iskorjenjivanje populacije u što je moguće kraćem roku dok je broj primjeraka još uvijek ograničen. Ako iskorjenjivanje nije izvedivo ili troškovi iskorjenjivanja, gledajući dugoročno, premašuju ekološke, gospodarske ili socijalne koristi, trebalo bi primijeniti mjere ograničavanja i kontrole.
- (24) Mjere iskorjenjivanja i suzbijanja nekih invazivnih stranih vrsta, iako potrebne, mogu kod životinja izazvati bol, nelagodu, strah ili druge oblike patnje čak i pri uporabi najboljih raspoloživih tehničkih sredstava. Zbog toga bi države članice i svi subjekti koji su uključeni u iskorjenjivanje, kontrolu ili ograničavanje invazivnih stranih vrsta trebali poduzimati potrebne mjere kako bi što je moguće više smanjili bol, nelagodu i patnju životinja tijekom postupka, uzimajući u obzir, koliko god je to moguće, najbolju praksu u tom području, kao što su Vodeća načela o dobrobiti životinja što ih je razvila Svjetska organizacija za zdravlje životinja (OIE).
- (25) Invazivne strane vrste općenito nanose štetu ekosustavima i smanjuju njihovu sposobnost oporavka. Stoga su potrebne mjere sanacije kako bi se ojačala otpornost ekosustava na invazije, ispravila nanesena šteta i poboljšalo stanje očuvanja vrsta i njihovih staništa u skladu s člankom 4. Direktive 2009/147/EZ i člankom 6. Direktive 92/43/EEZ, ekološko stanje kopnenih površinskih voda,

- prijelaznih voda, obalnih voda i podzemnih voda u skladu s člankom 11. Direktive 2000/60/EZ, te ekološko stanje morskih voda u skladu s člankom 13. Direktive 2008/56/EZ.
- (26) Sustav za rješavanje problema invazivnih stranih vrsta trebao bi se temeljiti na centraliziranom informacijskom sustavu kojim se prikupljaju postojeće informacije o stranim vrstama u Uniji te omogućuje pristup informacijama o prisutnosti vrsta, njihovoj rasprostranjenosti, ekologiji i prijašnjim invazijama te svim drugim potrebnim informacijama koje će služiti kao temelj za donošenje odluka vezanih za politiku i upravljanje.
- (27) Direktivom 2003/35/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 26. svibnja 2003. o osiguravanju sudjelovanja javnosti u izradi određenih planova i programa koji se odnose na okoliš²¹ utvrđuje se okvir za javno savjetovanje pri donošenju odluka koje se odnose na okoliš. Pri određivanju mjera u području invazivnih stranih vrsta, učinkovito sudjelovanje javnosti trebalo bi omogućiti javnosti da izrazi, a donositeljima odluka da uzmu u obzir mišljenja i zabrinutosti koji mogu biti bitni za te odluke, čime se povećava odgovornost i transparentnost postupka odlučivanja i pridonosi svijesti javnosti o problemima okoliša i potpori za donesene odluke.
- (28) Kako bi se osigurali ujednačeni uvjeti za primjenu ove Uredbe, za donošenje i ažuriranje popisa invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju, za odobravanje izuzeća od obveza brzog iskorjenjivanja i za donošenje hitnih mjera na razini Unije, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti. Te bi se ovlasti trebale izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije²².
- (29) Kako bi se uzela u obzir najnovija znanstvena dostignuća u području okoliša, Komisiji bi, u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, trebalo dodijeliti ovlast za donošenje akata kojima će se odrediti kako zaključiti da su invazivne strane vrste sposobne uspostaviti održive populacije i širiti se, kao i utvrditi zajednički elementi za izradu procjena rizika. Posebno je važno da Komisija obavi odgovarajuća savjetovanja tijekom pripremnih aktivnosti, uključujući i na razini stručnjaka. Pri pripremi i izradi delegiranih akata, Komisija bi trebala osigurati istodoban, pravovremen i primjeren prijenos relevantnih dokumenata Europskom parlamentu i Vijeću.
- (30) Kako bi se jamčila sukladnost s ovom Uredbom, važno je da države članice uvedu odvraćajuće, učinkovite i razmjerne sankcije za povrede, uzimajući u obzir vrstu i težinu povrede.
- (31) Kako bi se nekomercijalnim vlasnicima omogućilo da nastave držati kućne ljubimce koji pripadaju vrstama uvrštenima u popis invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju do prirodne smrti životinje, potrebno je predvidjeti prijelazne

²¹ SL L 156, 25.6.2003., str. 17.

²² SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

mjere, pod uvjetom da su uspostavljene sve mjere za sprječavanje bijega ili razmnožavanja.

- (32) Kako bi se gospodarskim subjektima koji mogu imati legitimna očekivanja, primjerice onima koji su primili odobrenje u skladu s Uredbom (EZ) br. 708/2007, omogućilo da iskoriste zalihe invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju kada ova nova pravila stupe na snagu, opravdano je dopustiti im razdoblje od dvije godine u roku kojeg moraju zaklati, prodati ili predati primjerke objektima za istraživanje ili *ex-situ* očuvanje.
- (33) Budući da ciljeve predloženog djelovanja, a to su sprječavanje i upravljanje invazivnim stranim vrstama, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego ih se zbog opsega i učinaka mjera može na bolji način ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti iz članka 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti iz navedenog članka, ovaj akt ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Članak 1. Predmet

Ovom se Uredbom utvrđuju pravila za sprječavanje, smanjivanje i ublažavanje štetnih učinaka namjernog i nenamjernog unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta na biološku raznolikost i usluge ekosustava.

Članak 2. Područje primjene

1. Ova se Uredba primjenjuje na sve invazivne strane vrste koje su značajne za Uniju kako su definirane u članku 3. stavku 2.
2. Ova se Uredba ne primjenjuje na:
 - (a) vrste koje mijenjaju svoje prirodno područje rasprostranjenosti bez ljudske intervencije, i to zbog promjena u ekološkim uvjetima i klimatskih promjena;
 - (b) genetski modificirane organizme kako su definirani u članku 2. Direktive 2001/18/EZ;
 - (c) regulirane bolesti životinja kako su definirane u članku 4. stavku 1. točki 14. Uredbe (EU) br. XXX/XXXX [zakon o zdravlju životinja COM(2013) 260 završna verzija];
 - (d) štetnike bilja koji su uvršteni na popis u skladu s člankom 5. stavkom 2. ili člankom 32. stavkom 3. ili podliježu mjerama na

temelju članka 29. stavka 1. Uredbe (EU) br. XXX/XXXX [o zdravlju bilja COM(2013) 267 završna verzija];

- (e) vrste navedene u Prilogu IV. Uredbi (EZ) br. 708/2007;
- (f) mikroorganizme koji se proizvode ili uvoze za primjenu u sredstvima za zaštitu bilja koja su već odobrena ili za koja je u tijeku procjena na temelju Uredbe (EZ) br. 1107/2009;
- (g) mikroorganizme koji se proizvode ili uvoze za primjenu u biocidnim proizvodima koji su već odobreni ili se stavljaju na tržište Unije na temelju Uredbe (EU) br. 528/2012.

Članak 3. **Definicije**

Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

- (1) ‚strana vrsta‘ znači svaki živi primjerak vrste, podvrste ili nižeg taksona životinja, bilja, gljiva ili mikroorganizama koji je unesen iz svog prirodnog prošlog ili sadašnjeg područja rasprostranjenosti; uključuje sve dijelove, gamete, sjeme, jajašca ili propagule tih vrsta, kao i sve hibride, sorte ili pasmine koji su sposobni preživjeti i dalje se razmnožavati;
- (2) ‚invazivna strana vrsta‘ znači strana vrsta za koju je procjenom rizika utvrđeno da njezino unošenje ili širenje ugrožava biološku raznolikost i usluge ekosustava te da može i negativno utjecati na zdravlje ljudi ili gospodarstvo;
- (3) ‚invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u Uniji‘ znači invazivna strana vrsta za koju se smatra da ima takav negativan utjecaj da je potrebno usklađeno djelovanje na razini Unije u skladu s člankom 4. stavkom 2.;
- (4) ‚biološka raznolikost‘ znači sveukupnost svih živućih organizama koji su sastavni dijelovi kopnenih, morskih i drugih vodenih ekosustava i ekoloških kompleksa; uključuje raznolikost unutar vrsta, između vrsta te raznolikost između ekosustava;
- (5) ‚usluge ekosustava‘ znači izravni i neizravni doprinosi ekosustava dobrobiti ljudi;
- (6) ‚unošenje‘ znači postupak kojim se ljudskom intervencijom vrsta premješta izvan njezinog prošlog ili sadašnjeg područja prirodne rasprostranjenosti;
- (7) ‚istraživanje‘ znači teorijski ili eksperimentalan rad koji se provodi u reguliranim uvjetima kako bi se stekla nova znanja ili razvili novi proizvodi, uključujući početne faze identifikacije, karakterizacije i izolacije genetskih svojstava invazivnih stranih vrsta, osim invazivnosti, jedino u onoj mjeri koja omogućuje da se ta svojstva prenesu na neinvazivne vrste;
- (8) ‚držanje u zatvorenom sustavu‘ znači držanje organizama u zatvorenim objektima iz kojih ne mogu pobjeći ili se raširiti;

- (9) „*ex-situ* očuvanje” znači očuvanje komponenti biološke raznolikosti izvan njihovih prirodnih staništa;
- (10) „putovi” znači putovi i mehanizmi bioloških invazija;
- (11) „rano otkrivanje” znači potvrda prisutnosti primjeraka invazivne strane vrste u okolišu prije nego što dotična vrsta postane široko rasprostranjena;
- (12) „iskorjenjivanje” znači potpuno i trajno uklanjanje populacije invazivne strane vrste fizičkim, kemijskim ili biološkim sredstvima;
- (13) „široko rasprostranjena” znači invazivna strana vrsta čija je populacija prošla fazu naturalizacije, u kojoj je zadržala svoju samoodrživost, te se raširila i naselila veliki dio potencijalnog područja rasprostranjenosti u kojem može preživjeti i razmnožavati se;
- (14) „upravljanje” znači svaka fizička, kemijska ili biološka mjera čiji je cilj iskorjenjivanje, suzbijanje populacije ili sprječavanje širenja populacije invazivne strane vrste;
- (15) „sprječavanje širenja” znači mjere čiji je cilj stvaranje zapreka koje smanjuju na najmanju moguću mjeru rizik od raspršivanja i širenja populacije invazivne strane vrste izvan invadiranog područja;
- (16) „suzbijanje populacije” znači fizičke, kemijske ili biološke mjere koje se primjenjuju na populaciju invazivne strane vrste kako bi se broj primjeraka te vrste zadržao na najmanjoj mogućoj razini te da se tako, u nemogućnosti iskorjenjivanja vrste, njezina invazivna sposobnost i štetni učinci na biološku raznolikost i usluge ekosustava ili na zdravlje ljudi i gospodarstvo smanje na najmanju moguću mjeru.

Članak 4.

Popis invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju

1. Popis invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju donosi i ažurira Komisija provedbenim aktima na temelju kriterija iz stavka 2. Provedbeni se akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 2.
2. Invazivne strane vrste uvrštavaju se na popis iz stavka 1. jedino ako ispunjavaju sve sljedeće kriterije:
 - (a) za njih je, uzimajući u obzir raspoložive znanstvene dokaze, utvrđeno da su strane vrste na području Unije isključujući najudaljenije regije;
 - (b) za njih je, uzimajući u obzir raspoložive znanstvene dokaze, utvrđeno da su sposobne uspostaviti održivu populaciju i proširiti se u okolišu pod trenutnim ili predvidivim uvjetima klimatskih promjena bilo gdje u Uniji isključujući najudaljenije regije;
 - (c) procjena rizika obavljena u skladu s člankom 5. stavkom 1. ukazala je na to da je potrebno djelovati na razini Unije kako bi se spriječilo njihovo naseljavanje i širenje.

3. Države članice mogu dostaviti Komisiji zahtjeve za uvrštenje invazivnih stranih vrsta na popis iz stavka 1. Ti zahtjevi moraju sadržavati sve sljedeće elemente:
 - (a) ime vrste;
 - (b) procjenu rizika obavljenju u skladu s člankom 5. stavkom 1.;
 - (c) dokaze da vrsta ispunjava kriterije utvrđene u stavku 2.
4. Popis iz stavka 1. sadrži najviše pedeset vrsta, uključujući sve vrste koje se mogu dodati kao rezultat hitnih mjera predviđenih člankom 9.

Članak 5.

Procjena rizika i delegirani akti

1. Komisija ili države članice, ovisno o slučaju, obavljaju procjenu rizika iz članka 4. stavka 2. točke (c) i stavka 3. točke (b) uzimajući u obzir sljedeće elemente:
 - (a) opis vrste i njezinu taksonomsku pripadnost, njezinu povijest, prirodno područje rasprostranjenosti, potencijalno područje rasprostranjenosti;
 - (b) opis obrasca razmnožavanja i širenja, uključujući procjenu o tomu postoje li uvjeti okoliša potrebni za razmnožavanje i širenje;
 - (c) opis mogućih putova ulaska i širenja, kako namjernog tako i nenamjernog, uključujući prema potrebi proizvode s kojima je vrsta obično povezana;
 - (d) detaljnu procjenu rizika od ulaska, naseljavanja i širenja u relevantnim biogeografskim regijama u trenutačnim uvjetima i u predvidivim uvjetima klimatskih promjena;
 - (e) opis trenutačne rasprostranjenosti vrste, kao i to je li vrsta već prisutna u Uniji ili susjednim zemljama;
 - (f) opis negativnih učinaka na biološku raznolikost i usluge ekosustava, kao i na autohtone vrste, zaštićena mjesta, ugrožena staništa, zdravlje ljudi i gospodarstvo, uključujući procjenu opsega budućeg utjecaja;
 - (g) kvantificiranu procjenu troškova šteta na razini Unije, u kojoj će biti prikazana njihova važnost za Uniju, kako bi se dodatno opravdalo djelovanje jer bi ukupna šteta mogla premašiti troškove ublažavanja rizika;
 - (h) opis mogućih uporaba i koristi koje proizlaze iz tih uporaba vrste.
2. Komisija je ovlaštena donositi delegirane akte u skladu s člankom 23. kako bi pobliže odredila vrstu prihvatljivih znanstvenih dokaza iz članka 4. stavka 2. točke (b) te detaljno opisala primjenu elemenata navedenih u stavku 1. točkama od (a) do (h) ovog članka, uključujući metodologiju koju treba primjenjivati pri ocjeni tih elemenata, uzimajući u obzir relevantne nacionalne i međunarodne norme i potrebu davanja prednosti mjerama protiv vrsta koje su povezane sa značajnim gospodarskim štetama ili mogu izazvati takve štete, uključujući i one koje nastaju zbog gubitka biološke raznolikosti.

Članak 6.
Odredbe za najudaljenije regije

1. Vrste uvrštene na popis iz članka 4. stavka 1. koje su autohtone u najudaljenijoj regiji ne podliježu odredbama članka 7., 8. i 11. te članka od 13. do 17. u najudaljenijoj regiji u kojoj su autohtone.
2. Najkasnije do [12 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe – treba umetnuti datum] svaka država članica koja ima najudaljenije regije donosi u suradnji s tim regijama popis invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u svakoj od njezinih najudaljenijih regija.
3. Vrste uvrštene na popise iz stavka 2. podliježu člancima 7., 8. i 11. i člancima od 13. do 17. u odgovarajućim najudaljenijim regijama.
4. Države članice odmah dostavljaju Komisiji popise iz stavka 2. i sve ažurirane inačice tih popisa te o njima obavješćuju druge države članice.

POGLAVLJE II.
PREVENCIJA

Članak 7.
Zabrana invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju

1. Vrste uvrštene na popis iz članka 4. stavka 1. ne smiju se namjerno:
 - (a) unositi na područje Unije ni provoziti kroz područje Unije;
 - (b) omogućiti im razmnožavanje;
 - (c) prevoziti, osim ako je riječ o prijevozu vrste u objekte za iskorjenjivanje;
 - (d) stavljati na tržište;
 - (e) upotrebljavati ili razmjenjivati;
 - (f) držati ili uzgajati, pa čak ni u zatvorenim sustavima;
 - (g) puštati u okoliš.
2. Države članice sprječavaju namjerno unošenje invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju u skladu s odredbama članka 11. stavaka 3. i 4.

Članak 8.
Dozvole za istraživanje i ex-situ očuvanje

1. Odstupajući od zabrana navedenih u točkama (a), (b), (c), (e) i (f) članka 7. stavka 1., države članice uspostavljaju sustav dozvola kojim se objektima kojima je odobrena provedba istraživanja ili *ex-situ* očuvanja dopušta obavljanje tih aktivnosti u pogledu invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju.

2. Države članice ovlašćuju odgovarajuća nadležna tijela za izdavanje dozvola iz stavka 1. za aktivnosti koje se provode u zatvorenim sustavima koji ispunjavaju sve sljedeće uvjete:
- (a) invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u Uniji drži se i njome se rukuje u zatvorenim objektima kako je navedeno u stavku 3.;
 - (b) aktivnost mora provoditi osoblje koje ima znanstvene i stručne kvalifikacije koje su propisala nadležna tijela;
 - (c) prijevoz u zatvoreni objekt ili iz njega odobrilo je nadležno tijelo i on se provodi pod uvjetima koji isključuju bijeg invazivne strane vrste;
 - (d) ako je riječ o invazivnim stranim vrstama koje su životinje, one su obilježene, ako je to moguće;
 - (e) učinkovito se upravlja rizikom od bijega ili širenja ili uklanjanja, uzimajući u obzir identitet, biologiju i način raspršivanja vrste, predviđenu aktivnost i zatvoreni objekt, interakciju s okolišem i ostale relevantne faktore povezane s rizikom koji predstavlja predmetna vrsta;
 - (f) postoji stalan nadzor i izrađen je plan djelovanja u nepredvidivim okolnostima koji se provodi u slučaju mogućeg bijega ili širenja, uključujući i plan iskorjenjivanja.
 - (g) Dozvola iz stavka 1. odnosi se samo na onoliki broj vrsta i jedinki koji je potreban za dotično istraživanje ili *ex-situ* očuvanje i ne smije premašiti kapacitet zatvorenog objekta. U njoj moraju biti navedena ograničenja potrebna za ublažavanje rizika od bijega ili širenja dotičnih vrsta. Mora pratiti invazivne strane vrste na koje se odnosi cijelo vrijeme dok se one drže u Uniji, unose u Uniju ili prevoze unutar Unije.
3. Smatra se da se jedinke drže u zatvorenom objektu, ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
- (a) fizički su izolirane i ne mogu pobjeći ili se širiti odnosno neovlaštene ih osobe ne mogu ukloniti iz objekta u kojem se drže; protokoli čišćenja i održavanja su takvi da osiguravaju da nijedna jedinka ili dio sposoban za razmnožavanje ne može pobjeći, širiti se ili biti uklonjen od strane neovlaštenih osoba;
 - (b) uklanjaju se iz objekta, zbrinjavaju ili uništavaju na takav način da je isključena mogućnost njihova umnožavanja ili razmnožavanja izvan objekta.
4. Pri podnošenju zahtjeva za izdavanje dozvole, objekt dostavlja sve potrebne dokaze na temelju kojih nadležno tijelo može ocijeniti jesu li ispunjeni uvjeti iz stavaka 2. i 3.

Članak 9.
Hitne mjere

1. Ako država članica ima dokaze o tome da je na njezinu području prisutna ili da postoji izravna opasnost da će na njezino državno područje ući invazivna strana vrsta koja nije na popisu iz članka 4. stavka 1., ali za koju su odgovarajuća nadležna tijela utvrdila, na temelju preliminarnih znanstvenih dokaza, da vjerojatno ispunjava kriterije navedene u članku 4. stavku 2., ta država članica može odmah poduzeti hitne mjere koje se sastoje od bilo koje zabrane navedene u članku 7. stavku 1.
2. Država članica koja na svom državnom području uvede hitne mjere koje uključuju primjenu točaka (a), (c) ili (d) članka 7. stavka 1. odmah obavješćuje Komisiju i ostale države članice o poduzetim mjerama i dokazima koji opravdavaju te mjere.
3. Dotična država članica bez odgađanja obavlja procjenu rizika u skladu s člankom 5. za vrste na koje se primjenjuju hitne mjere, uzimajući u obzir raspoložive tehničke i znanstvene informacije, a u svakom slučaju u roku od 24 mjeseca od datuma donošenja odluke o uvođenju hitnih mjera, s ciljem uvrštavanja tih vrsta na popis iz članka 4. stavka 1.
4. Ako Komisija primi obavijest iz stavka 2. ili ima druge dokaze o tome da je na području Unije prisutna ili da postoji izravna opasnost da će na područje Unije ući invazivna strana vrsta koja nije na popisu iz članka 4. stavka 1., ali koja vjerojatno ispunjava kriterije utvrđene u članku 4. stavku 2., Komisija donosi provedbeni akt u kojem zaključuje, na temelju preliminarnih znanstvenih dokaza, postoji li vjerojatnost da dotična vrsta ispunjava navedene kriterije te donosi hitne mjere za Uniju koje se sastoje od bilo koje zabrane iz članka 7. stavka 1. za ograničeno razdoblje u pogledu rizika koje ta vrsta predstavlja, ako zaključi da će kriteriji iz članka 4. stavka 2. biti najvjerojatnije ispunjeni. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 2.
5. Ako je predviđeno provedbenim aktima iz stavka 4., mjere koje su poduzele države članice u skladu sa stavkom 1. stavljaju se izvan snage ili mijenjaju.
6. Države članice koje poduzimaju hitne mjere mogu zadržati te mjere do donošenja provedbenog akta kojim se utvrđuju hitne mjere na razini Unije u skladu sa stavkom 4. ili kojim se vrsta uvrštava na popis iz članka 4. stavka 1. na temelju procjene rizika koju je obavila dotična država članica u skladu sa stavkom 3.

Članak 10.
Ograničenja u pogledu namjernog puštanja invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u državi članici

1. Države članice zabranjuju svako namjerno puštanje u okoliš, to jest postupak kojim se organizam stavlja u okoliš u bilo koju svrhu, ako nisu poduzete potrebne mjera za sprječavanje bijega i širenja, i to onih invazivnih stranih vrsta,

osim invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju, za koje država članica smatra, na temelju znanstvenih dokaza, da su štetni učinci njihovog puštanja i širenja, čak i ako nisu u potpunosti potvrđeni, od značenja na njihovom državnom području (,invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u državi članici’).

2. Države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice o vrstama za koje smatra da su invazivne strane vrste koje izazivaju zabrinutost u državi članici.
3. Nadležna tijela država članica mogu izdati odobrenja za određena namjerna puštanja invazivnih stranih vrsta koje izazivaju zabrinutost u državi članici, pod uvjetom da su u cijelosti uzeti u obzir sljedeći uvjeti:
 - (a) ne postoje alternativne neinvazivne vrste koje se mogu upotrijebiti kako bi se ostvarile slične koristi;
 - (b) koristi od puštanja izuzetno su velike u usporedbi s rizicima od šteta koje nanosi dotična vrsta;
 - (c) puštanje će uključivati mjere za ublažavanje rizika kako bi se utjecaj na biološku raznolikost i usluge ekosustava te na zdravlje ljudi i gospodarstvo sveo na najmanju moguću mjeru;
 - (d) provodi se odgovarajući nadzor i izrađen je krizni plan za iskorjenjivanje vrste koji treba primijeniti u slučaju kad nadležno tijelo smatra da dotična vrsta uzrokuje neprihvatljivu štetu.
4. Svako odobrenje za unošenje stranih vrsta u svrhu njihovog korištenja u akvakulturi izdaje se u skladu s odredbama Uredbe (EZ) br. 708/2007.

Članak 11.

Planovi aktivnosti u pogledu putova invazivnih stranih vrsta

1. Najkasnije do [18 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe – treba umetnuti datum] države članice provode sveobuhvatnu analizu putova nenamjernog unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta na njihovom području te utvrđuju putove koji zahtijevaju prioritetno djelovanje (,prioritetni putovi’) zbog količine vrsta ili štete koju uzrokuju vrste koje preko njih ulaze u Uniju. Pri tom se države članice posebno usredotočuju na analizu putova unošenja invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju.
2. Najkasnije do [3 godine od stupanja na snagu ove Uredbe – treba umetnuti datum] svaka država članica uspostavlja i provodi plan aktivnosti u pogledu prioritetnih putova koje je utvrdila u skladu sa stavkom 1. Taj plan aktivnosti uključuje vremenski raspored djelovanja i u njemu se opisuju mjere koje treba donijeti u pogledu prioritetnih putova te za sprječavanje nenamjernog unošenja i širenja invazivnih stranih vrsta u Uniju te u okoliš ili unutar okoliša.
3. Plan aktivnosti iz stavka 2. sadrži mjere osmišljene na temelju analize troškova i koristi i uključuje najmanje sljedeće:
 - (a) mjere podizanja svijesti;

- (b) regulatorne mjere za smanjenje kontaminacije roba i proizvoda te svih vozila i opreme invazivnim stranim vrstama, uključujući mjere za rješavanje problema prijenosa invazivnih stranih vrsta iz trećih zemalja;
 - (c) regulatorne mjere za osiguranje odgovarajućih provjera na granicama Unije, osim službenih kontrola na temelju članka 13.;
 - (d) mjere Međunarodne konvencije za kontrolu i upravljanje brodskim balastnim vodama i sedimentima.
4. Plan aktivnosti izrađen u skladu sa stavkom 2. bez odgađanja se šalje Komisiji. Svake četiri godine nakon zadnjeg slanja, države članice preispituju plan aktivnosti i ponovo ga šalju Komisiji.

POGLAVLJE III.

RANO OTKRIVANJE I BRZO ISKORJENJIVANJE

Članak 12.

Sustav nadzora

1. Najkasnije do [18 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe – treba umetnuti datum] države članice uspostavljaju službeni sustav nadzora kojim se na temelju istraživanja, praćenja i drugih postupaka prikupljaju i evidentiraju podaci o pojavi invazivnih stranih vrsta u okolišu kako bi se spriječilo njihovo širenje u Uniju.
2. Sustav nadzora iz stavka 1. mora:
 - (a) obuhvaćati područje država članica kako bi se utvrdila prisutnost i rasprostranjenost novih, ali i već naseljenih invazivnih stranih vrsta koje od značaja za Uniju;
 - (b) uključivati morske vode kako su definirane u članku 3. stavku 1. Direktive 2008/56/EZ;
 - (c) biti dovoljno dinamičan da na području ili dijelu područja može brzo otkriti pojavu u okolišu svake invazivne strane vrste koja od značaja za Uniju, čija je prisutnost ranije bila nepoznata;
 - (d) koristiti informacije koje pružaju postojeći sustavi nadzora i praćenja iz članka 11. Direktive 92/43/EEZ, članka 11. Direktive 2008/56/EZ i članka 8. Direktive 2000/60/EZ.

Članak 13.

Službene kontrole na granicama Unije

1. Najkasnije do [12 mjeseci od stupanja na snagu ove Uredbe – treba umetnuti datum] države članice uspostavljaju potpuno operativne strukture za obavljanje službenih kontrola životinja i bilja, uključujući njihovo sjeme, jajašca ili

- propagule, koji se unose u Uniju, a koje su potrebne kako bi se spriječilo namjerno unošenje u Uniju invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju.
2. Tijela država članica podvrgavaju službenim kontrolama na granicama Unije proizvode navedene u stavku 1. koji se unose u Uniju i pri tom provjeravaju je li ispunjen jedan od ova dva zahtjeva:
 - (a) nisu na popisu iz članka 4. stavka 1.;
 - (b) dozvole iz članka 8. vrijede.
 3. Provjere iz stavka 2., koje uključuju pregled isprava, identifikacijski pregled i, prema potrebi, fizički pregled, obavljaju se:
 - (a) na graničnim kontrolnim točkama koje su predviđene člankom 57. Uredbe (EU) br. XXX/XXXX [o službenim kontrolama COM(2013)265] u slučaju proizvoda iz stavka 1. koji su obuhvaćeni člankom 45. te Uredbe i podliježu službenim kontrolama na graničnim kontrolnim točkama; u ovom slučaju države članice prenose odgovornost na nadležna tijela predviđena člankom 3. Uredbe (EU) br. XXX/XXXX [o službenim kontrolama COM(2013)265]
 - (b) na mjestu ulaska na carinsko područje Zajednice, ako je riječ o proizvodima iz stavka 1. na koje se ne primjenjuje članka 45. Uredbe (EU) br. XXX/XXXX [o službenim kontrolama COM(2013)265] ili koji su oslobođeni službenih kontrola na graničnim kontrolnim točkama u skladu s člankom 46. iste Uredbe; u ovom slučaju države članice prenose na carinska tijela odgovornost za stavljanje tih proizvoda u bilo koji carinski postupak.
 4. Tijela određena za granične kontrole također su ovlaštena oduzeti i zaplijeniti organizme koji ne ispunjavaju uvjete na temelju stavka 2. Ako se organizmi zaplijene, povjeravaju se nadležnom tijelu zaduženom za primjenu ove Uredbe. Države članice mogu na druga tijela prenijeti obavljanje određenih dužnosti.
 5. U evidenciji rezultata obavljenih službenih kontrola i svih odluka donesenih na temelju njih, uključujući i odluku o odbijanju pošiljke, uzima se u obzir sukladnost sa zahtjevima iz stavka 2. točaka (a) i (b).
 6. Države članice uspostavljaju postupke za osiguranje razmjene informacija o dolaznim pošiljkama te učinkovite i djelotvorne koordinacije i suradnje za provjere iz stavka 2. između svih uključenih tijela i gospodarskog subjekta zaduženog za pošiljku.
 7. Države članicu izrađuju smjernice i programe izobrazbe kako bi olakšale identifikaciju i otkrivanje invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju kroz suradnju svih tijela uključenih u provjere iz stavka 2. Programi izobrazbe za carinska tijela uključuju informiranje o ispunjavanju jedinstvene carinske deklaracije.

Članak 14.
Obavijesti o ranom otkrivanju

1. Države članice koriste sustav nadzora uspostavljen u skladu s člankom 12. kao i informacije prikupljene pri službenim kontrolama predviđenim člankom 13. kako bi pomogle ranom otkrivanju ulaska ili prisutnosti invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju.
2. Države članice bez odgađanja pisanim putem obavješćuju Komisiju o ranom otkrivanju prisutnosti invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju te obavješćuju ostale države članice, posebno o:
 - (a) pojavi na njihovom državnom području ili dijelu njihovog državnog područja svake vrste s popisa iz članka 4. stavka 1. čija prisutnost nije bila ranije poznata na njihovom državnom području ili dijelu njihovog državnog područja;
 - (b) ponovnoj pojavi na njihovom državnom području ili dijelu državnog njihovog područja svake vrste s popisa iz članka 4. stavka 1. nakon što je prijavljena kao iskorijenjena.

Članak 15.
Brzo iskorjenjivanje u ranoj fazi invazije

1. Nakon ranog otkrivanja i u roku od tri mjeseca od obavijesti o ranom otkrivanju iz članka 14., države članice primjenjuju mjere iskorjenjivanja te o njima obavješćuju Komisiji i ostale države članice.
2. Pri primjeni mjera iskorjenjivanja, države članice osiguravaju da se korištenim metodama na učinkovit način potpuno i trajno uklanja populacija dotične invazivne strane vrste, vodeći računa o zdravlju ljudi i okolišu, te osigurava da su ciljane životinje pošteđene svake boli, nelagode i patnje koja se može izbjeći.
3. Sustav nadzora predviđen člankom 12. osmišljen je i korišten tako da prati i učinkovitost iskorjenjivanja.
4. Države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice o iskorjenjivanju populacije invazivne strane vrste koja izaziva zabrinutost u Uniji.
5. Države članice također obavješćuju Komisiju i druge države članice o učinkovitosti poduzetih mjera.

Članak 16.
Odstupanje od obveze brzog iskorjenjivanja

1. Države članice mogu dostaviti Komisiji zahtjev za odstupanje od obveze primjene mjera iskorjenjivanja iz članka 15. za invazivne strane vrste koje su značajne za Uniju na koje se odnosila obavijest o ranom otkrivanju iz članka 14.
2. Zahtjevi za odstupanje moraju se temeljiti na pouzdanim znanstvenim dokazima i mogu se dostaviti jedino ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

- (a) pokazalo se da iskorjenjivanje nije tehnički izvedivo jer se raspoložive metode iskorjenjivanja ne mogu primijeniti u okolišu u kojemu se vrsta naselila;
 - (b) analiza troškova i koristi pokazala je na temelju raspoloživih podataka s razumnom sigurnošću da će troškovi dugoročno biti iznimno visoki i nerazmjerni koristima od iskorjenjivanja;
 - (c) metode iskorjenjivanja nisu dostupne ili su dostupne ali imaju veoma teške negativne učinke na zdravlje ljudi ili okoliš.
3. Države članice dostavljaju Komisiji zahtjeve za odstupanje, koji moraju biti valjano obrazloženi i popraćeni dokazima iz točaka (a), (b) i (c) stavka 2.
 4. Komisija odlučuje putem provedbenih akata u skladu sa stavkom 6. o odobravanju ili odbijanju zahtjeva iz stavka 3.
 5. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 22. stavka 2.
 6. Države članice osiguravaju da su uspostavljene mjere za sprječavanje širenja kako bi se izbjeglo daljnje širenje vrste dok se ne donese provedbena odluka o odstupanju u skladu sa stavkom 3.
 7. Ako se odobri odstupanje od obveze iskorjenjivanja, vrsta podliježe mjerama upravljanja iz članka 17. Ako se zahtjev za odstupanje odbije, dotična država članica bez odgađanja primjenjuje mjere iskorjenjivanja iz članka 15.

POGLAVLJE IV.

UPRAVLJANJE ŠIROKO RASPROSTRANJENIM INVAZIVNIM STRANIM VRSTAMA

Članak 17.

Mjere upravljanja

1. Najkasnije u roku od 12 mjeseci od uvrštenja invazivne strane vrste na popis iz članka 4. stavka 1. države članice uspostavljaju mjere upravljanja za one invazivne strane vrste koje su značajne za Uniju i za koje su države članice utvrdile da su široko rasprostranjene na njihovom državnom području, kako bi se njihovi utjecaji na biološku raznolikost i usluge ekosustava te na zdravlje ljudi i gospodarstvo sveli na najmanju moguću mjeru. Te se mjere upravljanja temelje na analizi troškova i koristi te uključuju i mjere sanacije iz članka 18.
2. Mjere upravljanja sastoje se od fizičkih, kemijskih ili bioloških postupaka čiji je cilj iskorijeniti invazivnu stranu vrstu, suzbiti njezinu populaciju ili spriječiti širenje njezine populacije. Prema potrebi, mjere upravljanja uključuju postupke koji se primjenjuju na primateljski ekosustav kako bi se povećala njegova otpornost na trenutne ili buduće invazije.

3. Pri primjeni mjera upravljanja države članice osiguravaju da korištene metode vode računa o zdravlju ljudi i okolišu te da životinje, ako su ciljana skupina, budu pošteđene svake boli, nelagode ili patnje koja se može izbjeći.
4. Sustav nadzora predviđen člankom 12. osmišljava se i koristi kako bi se moglo pratiti koliko su mjere iskorjenjivanja, suzbijanja populacije ili sprječavanja širenja populacije učinkovite u smanjenju utjecaja na biološku raznolikost i usluge ekosustava te na zdravlje ljudi i gospodarstvo.
5. Ako postoji značajna opasnost da će se invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u Uniji proširiti u susjednu državu članicu, države članice u kojima je ta vrsta široko rasprostranjena odmah o tome obavješćuju susjedne države članice i Komisiju. Prema potrebi, dotične države članice uspostavljaju zajednički dogovorene mjere upravljanja. U slučajevima kada širenje vrste može ugroziti i treće zemlje, ugrožena država članica razmatra potrebu obavješćivanja dotičnih trećih zemalja.

Članak 18.

Sanacija oštećenih ekosustava

1. Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere sanacije kako bi pomogle u obnosi ekosustava koji je invazivna strana vrsta koja izaziva zabrinutost u Uniji oslabila, oštetila ili uništila.
2. Mjere sanacije iz stavka 1. uključuju najmanje sljedeće:
 - (a) mjere za povećanje sposobnosti ekosustava izloženog poremećajima da se odupre učincima poremećaja, apsorbira ih, prilagodi im se i oporavi od njih;
 - (b) mjere za sprječavanje ponovne invazije nakon kampanje iskorjenjivanja.

POGLAVLJE V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 19.

Izvyješćivanje

1. Najkasnije do [*tri godine od datuma stupanja na snagu ove Uredbe – treba umetnuti datum*] i potom svake četiri godine države članice dostavljaju Komisiji sljedeće ažurirane informacije:
 - (a) opis sustava nadzora u skladu s člankom 12. i sustava službenih kontrola u skladu s člankom 13. u pogledu stranih vrsta koje ulaze u Uniju;
 - (b) rasprostranjenost invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju i koje su prisutne na njihovom državnom području;

- (c) informacije o vrstama koje se smatra invazivnim stranim vrstama koje izazivaju zabrinutost u državi članici u skladu s člankom 10. stavkom 2.;
 - (d) plan aktivnosti iz članka 11. stavka 2.;
 - (e) zbirne podatke koji obuhvaćaju cijelo državno područje i odnose se na mjere iskorjenjivanja poduzete u skladu s člankom 15. i mjere upravljanja predviđene člankom 17. te njihovu učinkovitost.
 - (f) obrazac dozvola iz članka 8.
2. Države članice obavješćuju Komisiju i ostale države članice o nadležnim tijelima koja su odgovorna za primjenu ove Uredbe.
 3. U roku od 5 godina od [*datum donošenja*], Komisija ocjenjuje učinkovitost trenutne Uredbe, uključujući i popis iz članka 4. stavka 1., planove aktivnosti iz članka 11. stavka 3., sustav nadzora, granične kontrole, obvezu iskorjenjivanja i obveze upravljanja, te Europskom parlamentu i Vijeću dostavlja izvješće kojemu može priložiti prijedloge za izmjenu Uredbe, uključujući promjene popisa iz članka 4. stavka 1.

Članak 20.

Mehanizam informacijske potpore

1. Komisija će postupno uspostaviti mehanizam informacijske potpore potreban za lakšu primjenu ove Uredbe.
2. U početnoj fazi sustav uključuje mehanizam informacijske potpore koji međusobno povezuje postojeće sustave podataka o invazivnim stranim vrstama, pri čemu se posebna pozornost posvećuje podacima o invazivnim stranim vrstama koje su značajne za Uniju, radi lakšeg izvješćivanja na temelju članka 19.
3. U drugoj fazi mehanizam informacijske potpore iz stavka 2. postaje sredstvo koje pomaže Komisiji u postupanju s odgovarajućim obavijestima koje su propisane člankom 14. stavkom 2.
4. U trećoj fazi mehanizam informacijske potpore iz stavka 2. postaje mehanizam za razmjenu informacija o ostalim aspektima primjene ove Uredbe.

Članak 21.

Sudjelovanje javnosti

1. Pri utvrđivanju planova aktivnosti u skladu s člankom 11. i pri utvrđivanju mjera u skladu s člankom 17., države članice osiguravaju pružanje pravovremenih i učinkovitih prilika javnosti za sudjelovanje u njihovoj pripremi, izmjeni ili preispitivanju, pri čemu koriste rješenja koja su države članice već utvrdile u skladu s drugim podstavkom članka 2. stavka 3. Direktive 2003/35/EZ.

Članak 22.

Odbor

1. Komisiji pomaže odbor. Taj Odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011²³.
2. Ako se upućuje na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 23.

Izvršavanje delegiranja

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji u skladu s uvjetima utvrđenima u ovom članku.
2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 5. stavka 2. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme od stupanja na snagu ove Uredbe.
3. Europski parlament ili Vijeće mogu u svakom trenutku opozvati delegiranje ovlasti iz članka 5. stavka 2. Odlukom o opozivu okončava se delegiranje ovlasti navedeno u toj odluci. Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije* ili kasnijeg datuma određenog u odluci. Odluka ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.
4. Čim donese delegirani akt, Komisija o tome istodobno obavještuje Europski parlament i Vijeće.
5. Delegirani akt donesen na temelju članka 5. stavka 2. stupa na snagu samo ako Europski parlament ili Vijeće na njega ne izraze nikakav prigovor u razdoblju od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće uložiti prigovore. To se razdoblje produžuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.

Članak 24.

Upravne mjere i sankcije

1. Države članice utvrđuju pravila o upravnim mjerama i sankcijama koje se primjenjuju na povrede ove Uredbe. Države članice poduzimaju sve potrebne mjere kako bi osigurale njihovu provedbu. Predviđene mjere i sankcije moraju biti učinkovite, razmjerne i odvraćajuće.

Članak 25.

Ovlasti sankcioniranja

1. Nadležna tijela imaju ovlast izreći upravne mjere i sankcije svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi koja ne postupuje u skladu s ovom Uredbom.

²³ SL L 55, 28.2.2011., str. 13.

2. Ne dovodeći u pitanje njihove nadzorne ovlasti, nadležna tijela imaju ovlast izreći najmanje sljedeće upravne mjere i sankcije:
 - (a) narediti fizičkoj ili pravnoj osobi odgovornoj za prekršaj da prestane s dotičnim postupanjem i da takvo postupanje više ne ponovi;
 - (b) narediti pljenidbu predmetnih invazivnih stranih vrsta koje su značajne za Uniju, a koje nisu u skladu s propisanim uvjetima;
 - (c) privremeno zabraniti obavljanje djelatnosti;
 - (d) trajno ukinuti odobrenje za obavljanje djelatnosti;
 - (e) izreći upravne novčane kazne;
 - (f) narediti fizičkoj ili pravnoj osobi poduzimanje popravnih mjera.
3. Pri određivanju vrste upravnih mjera i sankcija, nadležna tijela uzimaju u obzir sve relevantne okolnosti, uključujući:
 - (a) težinu i trajanje povrede;
 - (b) stupanj uključenosti osobe odgovorne za invaziju;
 - (c) dobit koju fizička ili pravna osoba ostvaruje činjenjem povrede;
 - (d) ekološku, socijalnu i gospodarsku štetu uzrokovanu povredom;
 - (e) stupanj suradnje odgovorne osobe s nadležnim tijelom;
 - (f) ranije povrede koje je učinila odgovorna osoba.
4. Države članice osiguravaju postojanje prava žalbe na odluke koje nadležna tijela donesu u skladu s ovim člankom.

Članak 26.

Prijelazne odredbe za nekomercijalne vlasnike

1. Odstupajući od članka 7. stavka 1. točaka (c) i (f), vlasnicima kućnih ljubimaca koje ne drže u komercijalne svrhe, a pripadaju vrstama s popisa iz članka 4. stavka 1., dopušteno je držati te životinje do kraja njihovog prirodnog života pod uvjetom da su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - (a) životinje su bile držane prije njihovog uvrštavanja na popis iz članka 4. stavka 1.;
 - (b) životinje se drže u zatvorenom sustavu i poduzimaju se sve potrebne mjere kako bi se osiguralo da nije moguće njihovo razmnožavanje ili bijeg.
2. Nadležna tijela obavješćuju nekomercijalne vlasnike o rizicima držanja životinja iz stavka 1. i o mjerama koje treba poduzimati kako bi se smanjio rizik od njihova razmnožavanja ili bijega, i to putem programa podizanja svijesti i obrazovnih programa koje organiziraju države članice.

3. Nekomercijalnim vlasnicima koji ne mogu osigurati ispunjavanje uvjeta iz stavka 1. države članice pružaju mogućnost preuzimanja životinja od njih te pri postupanju sa životinjama vode računa o njihovoj dobrobiti.

Članak 27.

Prijelazne odredbe za komercijalne zalihe

1. Posjednicima komercijalnih zaliha primjeraka invazivnih stranih vrsta nabavljenih prije njihovog uvrštenja na popis iz članka 4. stavka 1. dopušta se da u razdoblju do dvije godine nakon uvrštavanja vrste na navedeni popis drže i prevoze žive primjerke ili reproduktivne dijelove tih vrsta u svrhu prodaje ili predaje istraživačkim ustanovama ili ustanovama za *ex-situ* očuvanje iz članka 8., pod uvjetom da se primjerci drže i prevoze u zatvorenom sustavu te da se poduzimaju sve odgovarajuće mjere kako bi se onemogućilo njihovo razmnožavanje ili bijeg, ili da ih unište kako bi se riješili zaliha.
2. Ako je u skladu s člankom 6. Uredbe (EZ) br. 708/2007 izdana dozvola za vrstu iz akvakulture koja je naknadno uvrštena na popis stranih vrsta koje su značajne za Uniju, i ta dozvola traje dulje od razdoblja iz stavka 1., država članica ukida dozvolu u skladu s člankom 12. Uredbe (EZ) br. 708/2007 do kraja razdoblja iz stavka 1.

Članak 28.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu [1. siječnja ili 1. srpnja] nakon objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu,

Za Europski parlament
Predsjednik

Za Vijeće
Predsjednik

Pojednostavljeno financijsko izvješće

NASLOV NACRTA PRIJEDLOGA:

Uredba Europskog parlamenta i Vijeća o sprječavanju i upravljanju unošenjem i širenjem invazivnih stranih vrsta

ODGOVARAJUĆE PODRUČJE/PODRUČJA POLITIKE I AKTIVNOST/AKTIVNOSTI U STRUKTURI ABB:

Glava 07. Okoliš

07 01 02 Rashodi za vanjsko osoblje i drugi rashodi za upravljanje kao potpora području politike okoliša

PRAVNA OSNOVA

Administrativna autonomija X Drugo: članak 192. stavak 1. UFEU-a

OPIS I OBRAZLOŽENJE:

Invazivne strane vrste (ISV) su vrste koje se ljudskim djelovanjem namjerno ili nenamjerno prenose izvan njihovog prirodnog područja rasprostranjenosti preko ekoloških barijera i potom se naseljavaju i šire na svojoj novoj lokaciji u tolikoj mjeri da štetno utječu na biološku raznolikost, ali i na zdravlje ljudi i gospodarstvo. Osim što nanose štetu društvu i gospodarstvu, invazivne strane vrste jedan su od glavnih razloga gubitka biološke raznolikosti te je rješavanje problema povezanih s njima od ključne važnosti za postizanje cilja EU-a, a to je zaustavljanje gubitka biološke raznolikosti do 2020. Nadalje, procijenjeno je da troškovi koje invazivne strane vrste nanose EU-u iznose 12 milijardi eura godišnje u smislu troškova šteta i troškova kontrole. Stoga je svrha ovog nacrtu uredbe uspostaviti okvir EU-a za sprječavanje, smanjenje i ublažavanje štetnih učinaka invazivnih stranih vrsta na biološku raznolikost i usluge ekosustava te nastojati ublažiti socijalne i gospodarske štete. Države članice već poduzimaju mjere za rješavanje problema povezanih s nekim invazivnim stranim vrstama, ali te su mjere uglavnom reaktivne i cilj im je smanjiti već nastalu štetu ne pridajući dostatnu pozornost sprječavanju novih prijetnji ili njihovom otkrivanju i rješavanju. Nastojanja su rascjepkana i ne obuhvaćaju cijeli EU te su često loše usklađena, što znači da im je sveukupna učinkovitost smanjena. Trenutačno ne postoji sveobuhvatan zakonodavni okvir za rješavanje problema invazivnih stranih vrsta na razini EU-a. Cilj je ovog nacrtu Uredbe popuniti ovu prazninu u politici, istodobno poštujući međunarodne obveze koje proizlaze iz Konvencije o biološkoj raznolikosti.

TRAJANJE I PROCIJENJENI FINACIJSKI UTJECAJ:

Razdoblje primjene:

- Prijedlog ograničenog trajanja: na snazi od [datum] do [datum]
- Prijedlog neograničenog trajanja: na snazi od [predviđeno 2015., treba potvrditi]

Procijenjeni utjecaj na proračun:

Nacrt prijedloga ima za posljedicu:

- uštede
- dodatne troškove (ako je tako, navesti odgovarajući(e) naslov(e) višegodišnjeg financijskog okvira): Naslov 5. VFO-a 2014.-2020.

Sudjelovanje trećih strana u financiranju nacrta prijedloga:

Prijedlogom se ne predviđan sufinanciranje od trećih strana.

Objašnjenje iznosa:

Provedba određenih aspekata ovog nacrta Uredbe zahtijevat će rad odbora. Na temelju troškova rada sličnih odbora procijenili smo sljedeće troškove u okviru naslova 07 01 02 11 03 – Odbori (vidjeti sljedeću tablicu):

- sastanci/godišnje
- 1 predstavnik po državi članici
- maksimalni putni troškovi i dnevnice u iznosu od 800 EUR/država članica/sastanak

To bi dovelo do troškova za Komisiju od otprilike 80 000 EUR/godišnje.

USKLAĐENOST S TEKUĆIM VIŠEGODIŠNJIM FINACIJSKIM OKVIROM:

- Prijedlog je u skladu s postojećim financijskim programiranjem.
- Prijedlog povlači za sobom reprogramiranje relevantnog naslova višegodišnjeg financijskog okvira.
- Prijedlog zahtijeva primjenu instrumenta za financijsku fleksibilnost ili reviziju višegodišnjeg financijskog okvira²⁴.

UTJECAJ UŠTEDA ILI DODATNIH TROŠKOVA NA RASPODJELU SREDSTAVA:

- Sredstva će se dobiti unutarnjom preraspodjelom unutar odjela
- Sredstva su već dodijeljena dotičnom(im) odjelu(ima)
- Sredstva će se zatražiti u sljedećem postupka raspodjele

Potrebe za ljudskim i administrativnim resursima pokrit će se osobljem Glavne uprave koje je već raspoređeno na upravljanje djelovanjem, uz potporu osoblja koje je već

²⁴ Vidi točke 19. i 24. Međuinstitucionalnog sporazuma za razdoblje 2007.-2013.

raspoređeno na poslove povezane s provedbom ovog nacrta Uredbe. Glavni zadaci dotičnih dužnosnika bit će: upravljanje Odborom, upravljanje uzajamnim djelovanjem s državama članicama, koordinacija sa Zajedničkim istraživačkim centrom (JRC) i općenito potpora ispravnoj provedbi ovog nacrta Uredbe.

Sustav je osmišljen tako da udruži resurse i stručnost različitih službi Komisije, pa će za njegovo funkcioniranje biti potrebno angažirati ograničene ljudske resurse posebno dodijeljene u tu svrhu: politika u pogledu invazivnih stranih vrsta posebno će imati koristi od doprinosa osoblja JRC-a koje je uključeno u projekt EASIN²⁵, kao i od stručnosti ostalih službi i agencija Komisije koje rade u područjima značajnim za politiku invazivnih stranih vrsta (Europska agencija za okoliš ima posebno osoblje koje radi na invazivnim stranim vrstama i koje će biti mobilizirano u svrhu potpore provedbenim aktivnostima). Osoblje će se prema potrebi prerasporediti na temelju sredstava koja mogu biti odobrena upravljačkoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja.

²⁵ Cilj je Europske mreže podataka o stranim vrstama (EASIN) povećati pristup podacima i informacijama o stranim vrstama u Europi. EASIN omogućuje istraživanje postojećih informacija o stranim vrstama iz različitih izvora preko mreže interoperabilnih mrežnih stranica, u skladu s međunarodno priznatim normama i protokolima. Projekt je pokrenut u svrhu potpore provedbi Strategije o biološkoj raznolikosti i Okvirne direktive o morskoj strategiji te je dostupan javnosti od svibnja 2012.

PROCIJENJENI FINANCIJSKI UTJECAJ (uštete ili dodatni troškovi) NA ODOBRENA SREDSTVA ZA ADMINISTRATIVNE POSLOVE ILI LJUDSKE POTENCIJALE

EPRV=Ekvivalent punog radnog vremena

u milijunima EUR (na tri decimalna mjesta)

EPRV u osobama/godina	Godina 2015.		Godina 2016.		Godina 2017.		Godina 2018.		Godina 2019.		Godina 2020.		Godina 2021.		Ukupno
	EP RV	odobrena sredstva	EP RV	odobrena sredstva	EP RV	odobrena sredstva	EP RV	odobrena sredstva	EP RV	odobrena sredstva	EP RV	odobrena sredstva	EP RV	odobrena sredstva	
Naslov 5															
Plan radnih mjesta (dužnosnici i/ili privremeno osoblje)															
07 01 01 01 (sjedišta i predstavništva Komisije)		0,199*		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199		0,199	1,393
07 01 01 02 (delegacije)															
Vanjsko osoblje															
07 01 02 01 („opća omotnica“)		0,002**		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002		0,002	0,014
07 01 02 02 (delegacije)															
Ostale proračunske linije (navesti)															
Međuzbroj – Naslov 5		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201	1,407
Izvan Naslova 5															
Plan radnih mjesta (dužnosnici i/ili privremeno osoblje)															
07 01 05 01 (neizravna istraživanja)															
10 01 05 01 (izravna istraživanja)															
Vanjsko osoblje															
07 01 04 yy															
- u sjedištima															
- u delegacijama															
07 01 05 02 (neizravna istraživanja)															
10 01 05 02 (izravna istraživanja)															
Ostale proračunske linije (navesti)															
Međuzbroj – izvan Naslova 5															
UKUPNO		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,201		0,2014	1,407 u prvih 7 godina

"Potrebna odobrena sredstva za ljudske potencijale pokrit će se odobrenim sredstvima glavne uprave koja su već dodijeljena za upravljanje djelovanjem i/ili su preraspoređena unutar glavne uprave te, po potrebi, bilo kojim dodatnim sredstvima koja se mogu dodijeliti nadležnoj glavnoj upravi u okviru godišnjeg postupka dodjele sredstava uzimajući u obzir proračunska ograničenja."

*Procijenjena odobrena sredstva uključuju osoblje iz Glavne uprave za okoliš kao i jedan EPRV u JRC-u **Prosječna naknada za UNS (upućenog nacionalnog stručnjaka)

Ostala administrativna odobrena sredstva

u milijunima EUR (na tri decimalna mjesta)

	Godina 2015.	Godina 2016.	Godina 2017.	Godina 2018.	Godina 2019.	Godina 2020.	Godina 2021.	UKUPNO
Naslov 5								
Sjedišta:								
07 01 02 11 01 - Izdaci za službena putovanja i troškovi reprezentaciju								
07 01 02 11 02 - Troškovi konferencija i sastanaka								
07 01 02 11 03 - Odbori	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 u prvih 7 godina
07 01 02 11 04 - Studije i savjetovanja								
07 01 03 01 03 – ICT oprema ²⁶								
07 01 03 01 04 – ICT usluge ²								
Ostale proračunske linije (navesti prema potrebi)								
Delegacije:								
07 01 02 12 01 – Izdaci za službena putovanja i konferencije te troškovi reprezentacije								
07 01 02 12 02 - Dodatna izobrazba osoblja								
07 01 03 02 01 – Nabava, najam i s tim povezani troškovi								
07 01 03 02 02 Oprema, namještaj, opskrba i usluge								
Međuzbroj – Naslov 5	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 u prvih 7 godina
Izvan Naslova 5								
07 01 04 yy – Rashodi za tehničku i administrativnu pomoć (ne uključujući vanjsko osoblje) iz odobrenih sredstava za poslovanje (prijašnje linije „BA“)								
- Sjedišta								
- Delegacije								
07 01 05 03 - Ostali rashodi za upravljanje za neizravna istraživanja								
10 01 05 03 - Ostali rashodi za upravljanje za izravna istraživanja								
Ostale proračunske linije (navesti prema potrebi)								
Međuzbroj – izvan Naslova 5								
SVEUKUPNO	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,08	0,56 u prvih 7 godina

26

ICT: Informacijsko-komunikacijske tehnologije